

Ker smo Ti poročali v Tvoji 17. številki, z dne 28. aprila o neki ženski, o kateri se govori, da je odpravila plod svojega telesa, primorani smo o tej reči še nekaj bolj natanko izpregovoriti. Kakor znano govorilo se je o tej ženski in nje zločinu od hiše do hiše, in se še govori danes; očitalo se ji je to tudi od drugih žensk, pa brez da bi tožila. Danes hočemo omeniti le en tak slučaj: Lanskega leta meseca julija imeli smo se zagovarjati trije bratje B. pri okrajni sodnji v Mariboru, ker so očetu te ženske Antonu razbili par šip. Grede mimo hiše so si fantje baje prepevali in jih je ženska obrekovala. (Seveda ti trije so preveč v glaze pogledali.) Njen oče jih je naznanil orožnikom in poklicalo se jih je pred sodnijo, za kar so „falsali“ vsak po tri dni zapora. Po dokončani obravnavi je eden teh treh bratrov obdaroval ženo z nelepimi imeni ter ji očital nje zločin. In to v pričjo sodnika in drugih čakajočih ljudi. Vprašamo ženo ali nje očeta, zakaj pa nista takrat tožila? Vprašamo poštene čitatelje „Štajerca“, kateri bi ne postopal sodnijsko proti takemu, če bi bil nedolžen? Ne reci oče Anton, da to ni res, to ti lahko dokažemo! Prič dovolj! Ali morda ni res tudi to, da se Te je pri taisti obravnavi postavilo na „frišni“ zrak? Recij sedaj, da to ni res, in da „Štajerc“ laže! Vse to lahko s pričami dokažemo. Le bolj počasi, g. Anton drugače bodete se pač hudo kesali. Veste, kateri hoče „Štajerca“ tožiti, mora imeti resnico na svoji strani! Mi Vam le dobro hočemo, zato Vas le opozarjamo da pustite le „Štajerca“ v miru živeti, če pa imate tako vročo kri, pa pojdite k Vaši nevesti, saj ni daleč od Vas. Ljubi „Štajerc“! Ta prebrisana glava oče Anton je baje tožil uredništvo „Štajerca“, on še naprej sanja koliko „hundertarjov“ dobi on, in koliko njegova nedolžna hči Anica. Oj ti ubogi „Štajerc“ ti, sedaj pa pridno „šparej“, sedaj že veš, kedo da te ima v rokah. Veš ljubi „Štajerc“, oče Anton so pri nas povedali, da so imeli dne 18. maja z „Štajercem“ obravnavo. Ali je res to, g. urednik?*) Koliko je Vam o tem znano? Mi smo radovedni? Anton so torej tožili, se tedaj veselimo. Ako pa niso tožili, tedaj bodemo pač mi to celo reč sami sodnji naznanili. Na svidenje torej. In zdaj dovolj! Pa drugokrat eno „fein“, kako je tisti, ko je pri si-

*) Vse to je laž! Mi doslej prav ničesar ne vemo, da bi nas kdo tožil. Vse je torej iz trle izvitno in zlagano. Sicer se pa tozbe ne bojimo.

Uredništvo „Štajerca“.

Mirno lahko spite!

Če ste namočili perilo čez noč s pralnim izvlečkom „Ženska hvala“, izloči se vsa nesnaga sama od sebe, brzo in temeljito. Hitro in lahko se opere perilo potem z milom „Schicht“ znamka „Jelen“, da postane bleščeče belo, kajti pralni izvleček „Ženska hvala“ in milo „Schicht“ belita perilo kakor sonce.

tari namesto mačeka klobaso ogriznil, pri lepi Nanci noter z lesa, pa slabo „rihta“. . . Pa z Bogom.

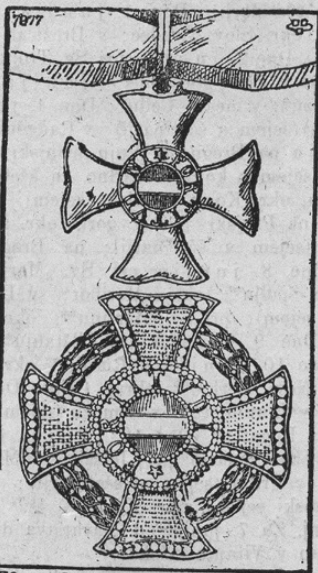
Iz Gočove. Nekega lepega dne v majniku se je zopet zjezil naš prejšnji predstojnik Vinko čez „Štajerca“, ki je tako lepo pisal o njem kot predstojniku in gostilničarju zaradi kave in čiste njegove vode v jarku. Vinko je rekel: Toti „Štajercijanci“ mislite, da boste celi svet prevrgli. Glejte me, kaj sem debel, ker nisem več predstojnik! . . . Ej Vinko, ali si od jeze odebelel? Suh, suh si in žut kak rušar! Vinko je gledel svoje lepe čiste vode rekel: To nikomur nič mar; jaz grem lahko v jarek sr — t, vodo pa rabim lahko potem za gostilno, ker je stari koncesijon; moj hram pa lahko zakurim. Ej Vinko, ali ti je šla vročina tako hudo v glavo, da ne veš, kaj blebečeš? Pamet, pamet nučaj!

Loka pri Žusmu. Redka slavnost se je vršila 5. t. m.; počastili so namreč delavca Martina Pleunik, ki že pridno dela pri graščini v Loki pri Žusmu neprenehoma skozi 40 let. Z lepim sprevedom in muziko so ga spremili njegovi sodelavci v cerkev. Med lepim govorom mu je č. g. župnik pripel na prsa zaslužno svetinjo in zasvirala je godba cesarsko himno. Čestitamo temu možu, da je tako dolga leta zdrav služil graščini. K tej slavnosti so seveda tudi pomagali sodelavci te tovarne; veliko se je trudil delavec Anton Tašker, da se je slavnost lepo vršila. Tudi lepe besede jubilanu in tudi delavcem; vsa čast in hvala gre vsem tistim sodelavcem, kateri so k tej slavnosti pomagali.

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporočila izvozna hiša 140 **ZEFIRE**
Prokop Skorkovsky in sin v Humpolcu na Češkem.
Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerno
cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

Red Marije Terezije.

Naša slika kaže red cesarice Marije Terezije, ki je postal že jako redek. Sedaj ga ima edino še bivši ogrski ministerski predsednik Fejervary. Ta red je najvišje

Ein selten gewordener Orden.

odlikovanje za v vojski pridobljene zasluge. Kakor pove ime, ustanovila je ta red cesarica Marija Terezija l. 1737. Red obstoji iz 3 razredov in obsega beli križec z rdečim medajlonom, in napisom „Fortitudini.“ Trak je belordec. V 1. razredu ima red tudi še zvezde.

Novice.

Vboga bogatinka. V mestu Oberweyer umrla je te dni 68 letna samska gospodična Schmidt, ki je celo svoje življenje v najrevnejših razmerah živela. Umrla je tudi pravzaprav vsled lakote, ker se je tako slabo hranila, da je pričelo truplo hirati. V njeni zapuščini pa so našli skupaj 180.000 kron premoženja. Vse svoje premoženje je prismojena babnica zapustila bogatim duhovnikom; svojim revnim sorodnikom pa, ki morajo težko za kos vsakdanjega kruha delati, je zapustila le 600 kron. Sorodniki hočejo zdaj testament razveljaviti in tudi oblast

pravi, da hoče nekaj denarja, ker pokojnica ni davkov plačevala.

Celo mesto „na bobnu.“ Mesto Berry v Novem južnem Walesu se je na javni dražbi razprodalo. Mesto je bilo namreč lastnina neke družine Hay, od katere je zdaj samo še en član ostal. Temu se je preneumno zdelo, celo mesto imeti; in tako je razprodal vsa zemljišča in poslopja, cerkve, šole itd. Pač edini slučaj na svetu, da bi ekssekutor celo mesto razprodal.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Počaščenje načelnika Orniga.

Ptuj, 19. maja.

Danes so se zbrali v mestni dvorani ptujski predstojniki in zastopniki občin Bišečki vrh, sv. Bolfenk, sv. Elizabeta in Gornja Pristova, da počastijo delavnega okrajnega načelnika g. Jos. Ornig. Te štiri občine so namreč g. Orniga za njegove izredne gospolarske zasluge imenovala za častnega občana in mu danes izročile tozadevno diplomu.

Prvi je govoril pri slavnosti g. župan Merkuš in Gornje Pristove, ki je približno to-le rekel: „Velezasluženi g. načelnik! Povabljeni smo k današnji slavnosti, ki ima za nas veliki pomen. Z veseljem smo prišli in prosimo, da g. načelnik dovolite, da sme g. tajnik Vas v našem imenu pozdraviti in Vam prisrčno hvalo izreči!“

G. tajnik Pengou je potem v lepem govoru približno sledeče misli izrazil:

Leta in leta so prosile občine za ceste, ali prošnje se niso rešile. Ko ste Vi, g. načelnik 16. julija 1904 poslovanje okrajnega zastopa s teškimi bremenimi prevzeli, ste najprvo zamenjano gospodarstvo od odstopivšega zastopa poravnali in potem ste premišljavali, kaj in kje naj se za zboljšanje cest, ne samo na okrajnih ampak tudi na občinskih cestah, zgodi. Pod Vašim vodstvom se je za ceste velikansko delo zgodilo. Leta 1905 se je začelo na Stermci pri Gornji Pristovi breg preložiti, občinska cesta na Gori proti Naraplam se je zboljšala in od Narapla proti Sitežu se je zgradila imenitna občinska cesta. V Bišečkem vrhu se je tudi veliki nedostatek na občinski cesti odpravil. Potem se je cesta k sv. Florijanu zgradila in leta 1907 zgotovila. Na nobeni cesti ni bilo mogoče pridelke zvažati in potrebne stvari dovažati, ker ni bilo cest, ali pa so bile v tako slabem stanju, da je vsaki promet izključen bil. Pa tudi za živinorejo, svinjo- in konjerejo se je mnogo storilo. Gospod načelnik, Vi ste za okraj mnogo storili, ste ceste zgradili, nastal je promet in novo življenje; kjer je promet, tam je denar.

V imenu vseh občanov dotičnih občin izrečemo Vam za Vašo ljubezen in skrb srčno zahvalo in to zahvalo Vam izkažemo skozi to pismo; mi smo Vam največjo čast in hvalo izrekli, katero smemo po postavi Vam spoznati, in ta hvala in čast obstoji v tem, da smo Vas za občine Bišečki vrh, sv. Bolfank, sv. Elizabeta in Gornja Pristova kot častnega občana imenovali.

To pismo naj ostane Vam in Vaši družini kot očitno in stanovitno znamenje naše hvaležnosti in prosimo še dalje za Vašo naklonjenost.

Bog Vas živi še mnogo let v prid Vaše družine, v prid okraja in občin!

Zbrani možje so navdušeno zaklicali trikratni „živio.“ Načelnik pa se je v toplih besedah zahvalil za izkazano mu čast. Ta mala ali odkritosrčna slavnost je pač dokaz, da je napredno gospodarstvo v ptujskem okraju vzorno in da ljudstvo to tudi izpozna.

O slovenski obstrukciji v štajerskem dežel-

nem zboru in njeni velikanski škodi je govoril poslanec Einspinner v graški trgovski in obrtni zbornici. Rekel je m. dr. sledeče: — Omeniti hočem deloma le one zadeve, ki bi jih moral deželni zbor rešiti in ki so nujne potrebe za štajersko deželo. Tako n. p. proračune za l. 1911 in 1912; postava glede zgradbe železnice Ljutomer-Ormož; isto glede železnice Gleichenberg-Radgona, Maribor-Wies itd.; nadalje postave glede vodnih pravic in vodnega gospodarstva sploh ter glede regulacije potokov (zlasti Drave in Pesnice!) . . . V naravnost grozni revščini se nahajajo oni okraji, ki imajo skrbeti za